

вода, носитъ? Ели ми ꙗ силенъ огонь горитъ? Ели ми силенъ пѣша бѣтъ? *М. 194.*

Щамба Щампа с. ж. картина (особенно духовнаго содержания, греческія): Въѣсто да му ся даде нѣкоя поучителна книжка издадена отъ манастира, а то да му ся даватъ щамбы и крѣстове. *Л. Д. 1869 р. 227.* Роднинѣтъ и комшіѣкътъ даривать цѣтето съсъ нѣщо, вато: щамбѣ, платно, шпанѣ или дрешкѣ. *Ч. 49.*

Щампаръ с. м. типографъ: Франклинь былъ испрѣво щампаръ. *Л. Д. 1873 р. 190.*

Щапамъ м. дл. шагаю: Дѣтенцето когато по порасте земе да лази, да щапа, да ходи, да скача, да тича. *Л. Д. 1873 р. 238. ср. прощанѣлникъ.*

Щатъ с. м. штатъ: Сѣверните рабовладѣчески щати (Виргинія, Кентуки). *З. 38.* Сѣдиненните Щати. *ѡб.*

Щежеръ с. м. ср. стожеръ, стрележъ: 'Сите фаті'е вилите Попотъ ми фати щежеротъ. *М. 274.*

Щенѣцъ с. м., мн. ч. Щенци, Щенѣ с. с. щенокъ (у собакъ и др. животныхъ): И отъ щенето (палето) излиза овчарско куче. *Ч. 163.* Львъ и Мечка изедно намѣрили рогачево щене. *Сб. 41.* Орелѣтъ слѣтѣлъ въ хресталака, грабналъ щенатата на лысицѣтъ и ги изалъ. *ѡб. 5.* Между задниты му крака ся намира мѣше, въ което дръжи щенцѣты си докле налягнѣтъ. *Л. Д. 1871 р. 110.*

Щенѣж м. дл. щенѣжъ: Свината отговорила на кучката: това като думашъ, припомни, че слѣпи щенишъ кученцата си. *Сб. 94.*

Щѣрка с. ж. дочъ: Ми ꙗ настаналъ мойотъ милни синъ, За сака твоята милна щерка. *М. 571.* Не бой ми съ щерко! *М. 8.* Не бива, моя штерко! *Рш. 35. ср. дѣщеря, керка.*

Щерня с. ж. (cisterna) водоемъ: Изъ прѣдворіето ся слазяло въ двора (atrium), който въ срѣдѣтъ ся былъ безъ покрывъ и съ една щерня (impluvium), дѣто ся стичали всички воды отъ покрыва. *Л. Д. 74 р. 124.* Тоя regimentъ ппеше вода изъ щерна и бже сжваршенно уварденъ отъ бичѣтъ. *З. 55.*

Щѣственно нар. естественно, лишь въ данномъ пр. у Доз.: Селяни са чудеть за сжзикана вода. Защо толикана сила дава, Да ли са самувили во нея банеть Или си е вода щѣственно така бишла. *D. S. 10, 27—30. ѡб. 88.*

Щѣта с. ж. вредъ, убытокъ: Му съ научіа до две малѣи моми Босильокъ да берѣтъ щѣта да му чинѣтъ. *М. 267.* Въ полето щѣта става, въ вѣщи отличява. *Ч. 139.* Комуто штѣта, нему ꙗ и присмѣха. *Кн. 69.*

Щехеръ с. м. Отецеството ни не иска да дочека отъ тѣхъ